

TÍTOL: Una dutxa diària

VALOR: Una dutxa diària és saludable, espanta les males olors i atrau nous amors.

MARTA: El dia que vam veure l'Andreu per primera vegada a l'escola gairebé ens agafa un atac de nervis.

AMBIENT DE PATI

IOLANDA: Però, què dieu? Com és? De quin color té els ulls?

NENA: (SOSPIRANT) Té els ulls del color del cel...

IOLANDA: Amb núvols o sense?

MARTA: Totes ens vam enamorar de l'Andreu a primera vista. Menys la Iolanda, és clar.

IOLANDA: I ja hi heu parlat?

MARTA: I tant! I com parla...

ANDREU: Marta, t'agrada el meu dibuix?

MARTA: (ENTENDRIDA) És espectacular. M'encanta.

MARTA: Totes volíem estar amb ell tota l'estona i a tot arreu. Semblàvem lapets, sempre enganxades a ell.

MARTA: Però, des de fa unes setmanes, no sabem què va passar, com va passar ni per què, però va passar... Cap de nosaltres no el suporta ni un segon.

ANDREU: Hola, noies. Us convido a un refresc.

NENA: Gràcies. Un altre dia, que avui tinc pressa.

NENA 2: Un refresc? És que no m'agraden. Adéu.

MARTA: Cada vegada que l'Andreu apareixia s'enraria l'ambient.

IOLANDA: Ara ve l'Andreu, oi?

MARTA: Sí, amaguem-nos.

MARTA: Era com si l'Andreu no es dutxés. Feia molta, molta pudor.

AMBIENT D'ESCOLA

IOLANDA: Com es pot dir a algú que fa pudor que es dutxi, que faci servir desodorant...?

XAVIER: Penseu parlar amb l'Andreu?

MARTA: Hola, Xavier. Sí, no podem més.

XAVIER: Ja no cal, acabo de parlar-hi i ve com nou.

MARTA: Sí?

ANDREU: Hola, noies. Heu vist la Natàlia?

MARTA: La Natàlia de setè?

ANDREU: Sí, ella.

IOLANDA: No, però si ens la trobem, vols que li diguem alguna cosa?

ANDREU: Que gràcies, que el despertador m'ha anat molt bé.

MARTA: Quina relació hi havia entre la Natàlia, un despertador i l'Andreu net i polit? No ho enteníem. Per sort, pocs dies després ell mateix ens va treure del dubte.

ANDREU: La Natàlia és veïna de la meva àvia. Des de fa unes quantes setmanes estic vivint amb l'àvia perquè els pares han marxat de viatge. A casa de l'àvia no hi ha despertador i ella no es lleva mai d'hora. El que em despertava era la botzina de l'autobús que em venia a recollir. Amb prou feines tenia temps de treure'm el pijama i vestir-me abans de sortir corrent.

MARTA: I venies a l'escola sense dutxar-te?

ANDREU: No us n'havíeu adonat?

IOLANDA: Una cosa és no tenir ulls i una altra de molt diferent és no tenir nas. És clar que ens n'adonàvem. Precisament avui volíem parlar amb tu d'això i no sabíem com fer-ho.

ANDREU: La pròxima vegada que algú faci mala olor, ja ho saps, li haurem de regalar un despertador!

TOTS RIUEN